

فیلوژنی برخی گونه‌های گون (تیره باقلائیان) بر اساس اطلاعات ریخت‌شناسی

مهرشید ریاحی، سیما دست برجن و نگین جهانی سه قلعه

گروه علوم گیاهی، دانشکده علوم زیستی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

mehrshidriahi@khu.ac.ir، مهرشید ریاحی، مسئول مکاتبات:

چکیده. روابط فیلوژنی ۳۹ گونه از سرده گون متعلق به ۱۲ بخش ابتدایی که در ایران پراکندگی دارند، با استفاده از ۲۹ صفت ریخت‌شناسی مورد مطالعه قرار گرفت. آنالیز کلادیستیک صفات ریخت‌شناسی به وسیله برنامه PAUP* 4.0b10 انجام گرفت. اطلاعات به دست آمده با اطلاعات حاصل از سیستماتیک مولکولی که بر اساس فاصله انداز بین ژنی هسته‌ای (ITS) قبلاً به دست آمده، مقایسه شد. برخلاف مطالعات سیستماتیک مولکولی، بخش *Caraganella* به صورت چند نیا با بخش‌های *Cenantrum*، *Nuculiella* و *Eremophysa* در یک کلاد قرار می‌گیرد. همراه با مطالعات سیستماتیک مولکولی، بخش‌های *Astragalus Alopecuroidei* و *Laxiflori* به صورت یک گروه چند نیا در درخت فیلوژنی قرار گرفته‌اند. گونه‌های بخش *Caprini* ارتباط نزدیکی با گونه‌های بخش‌های تک نیا *Pelta* و *Pendulina* نشان می‌دهند. آنالیز حاضر تک نیا نبودن برخی از بخش‌ها را نشان می‌دهد. بنابراین تعریف مرزبندی بخش‌ها به کمک مطالعات فیلوژنی و ریخت‌شناسی ضروری به نظر می‌رسد.

واژه‌های کلیدی. آنالیز فیلوژنی، بخش، تک نیا، چند نیا، صفات ریخت‌شناسی

Phylogeny of some species of *Astragalus* (Fabaceae) based on morphological data

Mehrshid Riahi, Sima Dast Barjan & Negin Jahani Seghaleh

Department of Plant Sciences, Faculty of Biological Sciences, Kharazmi University, Tehran, Iran

Correspondent author: Mehrshid Riahi, mehrshidriahi@khu.ac.ir

Abstract. The phylogenetic relationships among 39 species belonging to 12 sections of *Astragalus* from Iran were studied on the basis of 29 morphological characters. The cladistics analysis of the morphological data was performed using PAUP* 4.0b10 program. The obtained data were compared with the molecular systematics data obtained from nuclear DNA ITS. In contrast with previous molecular systematic studies, the morphological data placed the sect. *Caraganella* as paraphyletic clade to the sects. *Cenantrum*, *Nuculiella*, and *Eremophysa*. Our results were similar to those obtained by previous molecular systematic studies which specified sects. *Astragalus*, *Alopecuroidei* and *Laxiflori* as paraphyletic clades. In accordance with data presented in previous molecular systematic studies, the species of the sect. *Caprini* showed close relationship with those in sects. *Pelta* and *Pendulina*. The present analysis, consistent with molecular systematic studies, rejected the monophyly of most sections studied. Therefore, although the circumscription of those sections needs to be carried out on the basis of the results of widely accepted molecular and morphological phylogenetic studies, future studies are needed to clarify and resolve some remaining ambiguities.

Keywords. monophyly, morphological characters, phylogenetic analysis, polyphyly, section

مقدمه

سرده گون (*Astragalus* L.) متعلق به تیره باقلائیان (Fabaceae) یا بقولات (Leguminosae)، زیر تیره پروانه‌آساها (Papilionoideae)، از طایفه Galegeae و زیر طایفه Astragalinae است (Lock & Schrire, 2005). سرده *Astragalus* با دارا بودن بیش از ۲۵۰ بخش و ۳۰۰۰-۲۵۰۰ گونه، به‌عنوان بزرگ‌ترین سرده در میان گیاهان آوندی شناخته می‌شود (Lock & Simpson, 1991). گونه‌های این سرده به طور عمده در نیمکره شمالی در مناطق کوهستانی سرد تا خشک و نیمه خشک گرم دیده می‌شوند. در ایران حدود ۸۴۶ گونه *Astragalus* واقع در ۷۰ بخش وجود دارد که از این میان ۵۲۷ گونه آن انحصاری است. میزان اندمیسیم حدود ۶۲ درصد است که تعداد زیادی از گونه‌های سرده گون در استپ‌های کوهستانی دیده می‌شوند (Maassoumi, 2003; Podlech & Zarre, 2013; Ghahremaninejad et al., 2017). گونه‌های *Astragalus* از نظر ریخت‌شناسی متنوع هستند. به طوری که شکل رویشی، اندازه گیاه، نوع کرک‌پوش، گوشواره‌ها، محور برگ، نوع گل‌آذین، اندازه نسبی گلبرگ‌ها و میوه گونه‌های این سرده به واسطه تغییر در زیستگاه و عوامل بوم‌شناسی، تنوع زیادی نشان می‌دهد. *Astragalus* به محیط و شرایط اقلیمی زیستگاه خود بسیار حساس است، به طوری که تغییرات اندک در عوامل خاکی و آب و هوایی سبب ایجاد تغییرات در پیکره گیاه می‌شود. این امر سبب ایجاد مشکلات زیادی در شناسایی و شرح گونه‌های این سرده می‌گردد (Maassoumi, 2003; Bagheri et al. 2019). گونه‌ها عمدتاً به ۸ تا ۱۰ زیر سرده در دنیای قدیم تقسیم می‌شوند. بونگه گون‌های دنیای قدیم را در ۱۰ زیرسرده قرارداد (Bunge, 1868, 1869). در صورتی که گیاه‌شناسان دیگر ۸ (Boissier, 1872) یا ۹ (Goncharov et al., 1965) زیرسرده را پذیرفتند. گونه‌های موجود در زیر سرده *Pogonophace* در میان زیر سرده‌های *Phaca* و *Trimeniaeus* قرار داده شدند (Goncharov et al., 1965). سپس تمام این زیرسرده‌ها به دلیل آن‌که صفاتی نظیر طول زندگی و بزرگ شدن کاسه، صفات چندنیایی هستند و نمی‌توان از آن‌ها برای پایه‌گذاری زیر سرده‌ها استفاده کرد، در درون دو زیرسرده از گونه‌های چند ساله از *Astragalus* براساس نوع کرک، به اسم زیرسرده *Astragalus* با کرک‌های قاعده چسب (*Trimeniaeus*، *Phaca*، *Hypoglottis*، *Caprinus*، *Calycophysa*، *Cercidothrix* با کرک‌های میان چسب (*Calycocystis*، *Cercidothrix*، *Epiglottis*) قرار داده شد (Podlech, 1982). برای نخستین بار، ۲۱۴ گونه *Astragalus* خاردار از این سرده

جدا شده و در سرده جدیدی به نام *Astracantha* Podlech که نزدیک به زیر سرده *Tragacantha* Bunge بود، قرار داده شد (Podlech, 1982). پس از بررسی‌های ریخت‌شناختی و تشریحی دوباره *Astracantha* تحت نام زیرسرده *Astragalus* به *Astragalus* بازگردانده شد و زیرسرده سوم تحت نام *Trimeniaeus* منطبق با گون‌های یک ساله که دارای کرک‌های میان چسب بود، معرفی شد (Podlech, 1994). در مطالعات بعدی تنها ۸ زیر سرده با انتقال زیر سرده‌های *Caprinus* و *Cercidothrix* به *Pogonophace*، *Phaca*، *Trimeniaeus* و *Astragalus* در نظر گرفته شد (Maassoumi, 1998) (جدول ۱). مطالعات فیلوژنی مولکولی (Wojciechowki et al., 1999; Kazempour, 2003; Osaloo et al., 2003)، که به منظور سنجیدن طبقه بندی ریخت‌شناختی درون سرده‌ای؛ در سرده *Astragalus* انجام شد، نشان دادند که هیچ یک از زیرسرده‌های معرفی شده سنتی، تک نیا نیستند. این مطالعات همچنین نشان دادند که طبقه‌بندی جدید گون‌های دنیای قدیم (Podlech, 1982, 1994) که تنها براساس خصوصیات کرک، سه زیرسرده *Trimeniaeus* (گونه-های یک‌ساله)، *Astragalus* (کرک‌های قاعده چسب) و *Cercidothrix* (کرک‌های میان چسب) را مشخص کرده بود، مورد تایید واقع نمی‌شود. اخیراً مطالعاتی بر روی گون‌های دنیای قدیم با استفاده از تکنیک تعیین توالی nrDNA ITS انجام شده و طی این تحقیقات، هشت گروه عمده (A-H) در سرده *Astragalus* به دست آمده است (Kazempour Osaloo et al., 2003). قاعده‌ای‌ترین این شاخه‌ها، شاخه A است که تنها از گونه‌های چند ساله *Astragalus* تشکیل شده متعلق به ۱۲ بخش است. تمامی بخش‌های موجود در شاخه A، نظیر بخش‌های *laxiflori*، *Astragalus alopecuroidei*، *Eremophysa* و *Chronopous* به صورت پارافیلیتیک یا پلی‌فیلیتیک دیده شده‌اند و روابط بین آن‌ها با وجود نمونه‌های اندک استفاده شده در این مطالعات به صورت حل نشده باقی می‌ماند (شکل ۱). شاید تنها ۳۰ درصد نمونه‌های مشخص شده در فلات ایران در بخش‌های صحیح قرار داده شده‌اند (Podlech, 1994). با توجه به این مطلب، استفاده از صفات ریخت‌شناسی جهت روشن کردن ابهامات آرایه‌شناختی و روشن نمودن ارتباط فیلوژنی در این سرده امری اجتناب‌ناپذیر به نظر می‌رسد. مطالعات فیلوژنی ریخت‌شناسی تا به امروز تنها بر روی گون‌های قاره آمریکا (Sanderson, 1991; Wojciechowski et al., 1999) و گون‌های یک‌ساله قاره آسیا انجام گرفته است (Taeb et al., 2007). فقدان چنین مطالعاتی در گروه A، موجب عدم ارزیابی دقیق

جدول ۱- طبقه بندی زیر سرده‌ای گونه‌های دنیای قدیم.

Table 1. Sub-generic classification of the old world *Astragalus*.

Bunge (1868)	Boissier (1872)	Gontscharov (1946)	Podlech (1982, 1983, 1994)	Maassoumi(1998)
<i>Phaca</i>	<i>Phaca</i>	<i>Phaca</i>		<i>Phaca</i>
<i>Hypoglottis</i>	<i>Hypoglottis</i>	<i>Hypoglottis</i>		<i>Hypoglottis</i>
<i>Trimeniaeus</i>	<i>Trimeniaeus</i>	<i>Trimeniaeus</i>	<i>Trimeniaeus</i>	<i>Trimeniaeus</i>
<i>Tragacantha</i>	<i>Tragacantha</i>	<i>Tragacantha</i>	<i>Astracantha</i> (as a genus)	<i>Tragacantha</i>
<i>Cercidothrix</i>	<i>Cercidothrix</i>	<i>Cercidothrix</i>	<i>Cercidothrix</i>	<i>Cercidothrix</i>
<i>Calycophysa</i>	<i>Calycophysa</i>	<i>Calycophysa</i>		<i>Calycophysa</i>
<i>Calycocystis</i>	<i>Calycocystis</i>	<i>Calycocystis</i>		<i>Calycocystis</i>
	<i>Epiglotis</i>	<i>Epiglotis</i>		<i>Epiglotis</i>
<i>Pogonophace</i>		<i>Caprinus</i>		
<i>Aegacantha</i>			<i>Astragalus</i>	

جدول ۲- نام بخش‌ها و تعداد گونه‌های مورد مطالعه

Table 2. Sections of investigated species and their numbers

Sections	Number of selected species	Number of species in Iran	Number of species in the world
<i>Alopecuroidei</i>	6	9	48
<i>Astragalus</i>	3	9	51
<i>Caprini</i>	10	111	273
<i>Caraganella</i>	2	2	4
<i>Cenantrum</i>	4	0	41
<i>Chronopus</i>	2	6	7
<i>Eremophysa</i>	2	5	13
<i>Laxiflori</i>	2	2	20
<i>Nuculiella</i>	1	0	1
<i>Pelta</i>	1	1	6
<i>Pendulina</i>	3	1	17

صفات رویشی و زایشی حفاظت شده نمونه‌های هرباریومی در این بخش مورد آزمون واقع شدند. بیشتر کار بر روی مجموعه‌های بزرگی از بخش‌های مورد مطالعه، واقع در هرباریوم‌های FAR، TARI و T انجام شد. برای این منظور، گلها به مدت چند ثانیه در الکل ۵۰٪ جوشانیده شده و پس از جدا کردن قطعات آن‌ها، با قرار دادن بین دو قطعه شفاف تثبیت شدند. سپس نمونه‌ها تثبیت شده به نمونه‌های هرباریومی که به آن‌ها متعلق بودند، اضافه شدند. اطلاعات برخی نمونه‌ها از شرح گونه‌ها در منابع گوناگون به دست آمد (Maassoumi, 2003; Podlech, 1982, 1994).

بنابر مطالعات انجام شده، ۱۵ صفت متعلق به بخش رویشی، ۶ صفت مربوط به گل و گل آذین و ۸ صفت مربوط به میوه، تشخیص داده شد. جدول ۳ نشان دهنده صفات تشخیص داده شده و نحوه کد دادن آن‌ها است. پس از آن آرایه‌ها برای یک مجموعه، شامل ۲۹ صفت غیر مرتب دو وضعیتی و چند وضعیتی کد داده شدند. برخی از آرایه‌ها، به واسطه گوناگونی موجود در میان تاکسون‌ها، حالت پلی مورفسم (یا چند وضعیتی) از صفات را نشان دادند. هنگامی که حالت پلی مورفسم در صفات چند

دقیق از چگونگی تکامل در بخش‌های موجود در گروه A شده است (Riahi et al., 2011). هدف در این تحقیق این است که با استفاده از انجام مطالعه فیلوژنی ریخت شناسی، صفات ریختی اطلاع رسان (صفاتی که هموپلازی اندکی نشان دهند) در این بخش‌ها معرفی شود.

مواد و روش‌ها

۳۷ گونه گون متعلق به ۱۲ بخش که در ایران پراکندگی دارند و در کلاد A قرار گرفته‌اند (Kazempour Osaloo et al., 2003)، به عنوان درون گروه و نمایندگان دو سرده به عنوان برون گروه، در این مطالعه انتخاب شدند (جدول ۲). اطلاعات مربوط به بخش‌ها و تعداد گونه‌ها بر اساس تحقیقات اخیر ارایه شده است (Podlech, 1994). به منظور آن‌که نمونه‌های مورد مطالعه، نشان دهنده میزان کافی از تغییرات درون گروه باشند و نیز شاهد وجود آرایه‌های اشتباه یا تکراری در آنالیز نباشیم، تنها گونه‌های انتخابی از برخی بخش‌های بزرگ نظیر *Caprini* وارد آنالیز شد که این گونه‌ها در بردارنده تنوع مورفولوژی موجود در این بخش‌ها هستند.

کلاذ ۳ متشکل از ۳ زیر کلاذ است که به خوبی حمایت شده اند (شکل ۱). بخش‌های *Pelta*، *Caprini* و *Pendulina* به صورت تک نیا دیده می‌شوند. بخش *Pelta* به صورت گروه خوهری برای کلاذی متشکل از نمایندگان بخش‌های *Caprini* و *Pendulina* است. روابط بین گونه‌ای در درون زیر شاخه *Pendulina* کاملاً مشخص شده است و گونه *A. albertor* به عنوان گروه خوهری برای سایر گونه‌های این بخش دیده می‌شود. *Caprini* در این درخت، به عنوان یک گروه حمایت شده تک نیا (BS = 70%) مشخص شد. روابط در درون بخش *Caprini* تا حدی مشخص شده است. دو کلاذ عمده در این بخش مشاهده می‌شود (شکل ۱).

بحث

اخیراً مطالعاتی بر روی گونه‌های دنیای قدیم با استفاده از تکنیک تعیین توالی ITS nrDNA انجام شده است (Kazempour Osaloo et al., 2003). سه شاخه عمده در این مطالعه برای گون مشخص شده است. یکی از این شاخه‌ها، شاخه *Astragalus* s. str. است که شامل تعداد زیادی گونه است. دو شاخه بزرگ در *Astragalus* s. str. دیده می‌شود که یکی از آن‌ها شاخه A است که تنها از گونه‌های چند ساله *Astragalus* تشکیل شده است (Kazempour Osaloo et al., 2003). شاخه A یک گروه تفکیک نشده متشکل از ۱۲ بخش است. در مطالعه حاضر برای روشن شدن ارتباط میان این بخش‌ها از صفات ریخت‌شناسی استفاده شد و برخلاف مطالعه پیشین (Kazempour Osaloo et al., 2003) بخش *Caraganella* به صورت چند نیا با بخش‌های *Cenantrum*، *Nuculiella* و *Eremophysa* در یک کلاذ (کلاذ ۱) قرار گرفت.

تاکنون تصور می‌شد که گونه‌های خاردار نیمه چوبی بخش *Caraganella* که دارای هر دو نوع کرک پایه چسب و میان چسب هستند، منعکس‌کننده حالت اجدادی در این سرده هستند (Podlech, 1982). نتایج به دست آمده در تحقیق حاضر این فرضیه را رد کرده است، به طوری که *Caraganella* به صورت چند نیا با بخش‌های *Cenantrum*، *Nuculiella* و *Eremophysa* در یک کلاذ (کلاذ ۱) قرار می‌گیرد و تشکیل گروه خوهری برای مابقی بخش‌های *Astragalus* را داده‌اند. بخش *Cenantrum* گیاهان ساقه‌دار که پوشیده از کرک‌های پایه چسب است. خامه و کلاله بدون کرک دارند. بخش *Nuculiella* این بخش یک گونه را شامل می‌شود، شامل گیاهان چند ساله با ساقه بلند که پوشیده از کرک‌های پایه چسب سفید است. این بخش

حالتی در میان آرایه‌ها وجود داشته باشد، چنین وضعیتی، توانایی فراهم کردن اطلاعات فیلوژنی را دارا است اما وجود پلی مورفیزم در صفات دو حالتی، به منزله اطلاعات گم شده در آنالیز است. مجموعه اطلاعاتی به دست آمده با استفاده از *wagner parsimony* موجود در *PAUP** تحت آنالیز MP (maximum parsimony) قرار گرفت (Swofford, 2002). تمام صفات چند وضعیتی به صورت *unweighted* و *unordered* در نظر گرفته شدند.

نتایج

ماتریس مورفولوژی متشکل از ۳۹ آرایه و ۲۹ صفت توسط روش MP مورد آنالیز قرار گرفت. آنالیز MP منجر به تشکیل درخت مرکزی مطلق با تفکیک نسبتاً مناسبی شد (شکل ۱). در این درخت سه کلاذ عمده مشاهده می‌شود. کلاذ یک تشکیل دودمان قاعده ای نسبت به دو کلاذ دیگر (کلاذ ۲ و ۳) را می‌دهد. کلاذ یک متشکل از نمایندگانی از بخش‌های *Eremophysa+Nuculiella+Caraganella+Cenantrum* است. روابط فیلوژنی میان گونه‌های کلاذ یک به خوبی تفکیک شده است. گونه‌های این بخش‌ها به صورت پارافلیتیک ظاهر شده و گونه *A. memoriosus* Pakravan, Nasseh & Maassoumi از بخش *Caraganella* به عنوان ابتدایی‌ترین گونه برای سایر گونه‌ها در این کلاذ قرار گرفته است. قرارگیری گونه‌هایی از بخش‌های *Cenantrum*، *Nuculiella* و *Eremophysa* در درون بخش *Caraganella* منجر به پارافلیتیک در نظر گرفته شدن این بخش می‌گردد.

در کلاذ یک، دو گونه *A. aksuensis* Bunge و *A. arnoldianus* تشکیل کلاذ را داده‌اند (شکل ۱). بخش *Eremophysa* نیز با قرار گرفتن *A. bahrakianus* از بخش *Cenantrum* در بین گونه‌های آن، به صورت چند نیا دیده می‌شود. کلاذ ۲ یک دودمان حمایت شده (BS = 75%) است و شامل نمایندگانی از بخش‌های *Astragalus+Chronopus*، *Laxiflori+Alopecuroidei* است. روابط فیلوژنی میان گونه‌های کلاذ ۲ به خوبی تفکیک شده است. بخش *Chronopus* به صورت یک گروه تک نیا بوده و تشکیل دودمان قاعده ای نسبت به بخش‌های *Laxiflori+Alopecuroidei+Astragalus* را می‌دهد. اما بخش *Astragalus* به دلیل قرار گرفتن گونه‌هایی از بخش‌های *Laxiflori* و *Alopecuroidei* در درون آن به صورت چندینا ظاهر شده است. روابط میان گونه‌ها در بخش‌های *Laxiflori* و *Alopecuroidei* نامشخص است و به صورت پلی‌تومی ظاهر شده است.

جدول ۳- صفات ریختی مورد استفاده در آنالیز.

Table 3. Morphological characters used in the analysis.

N	Character	State (code)		
1	leaflet's folding	folded (1)	not folded (0)	
2	number of leaflets	less than 8 (0)	8-20 (1)	more than 20 (2)
3	leaflet's shape	oblong or obovate (0)	orbicular (1)	narrowly linear (2)
4	leaflet's apex	rounded or notched (0)	obtuse (1)	acute (2)
5	leaflet's size	more than 20 mm (0)	between 10-20 mm long (1)	less than 10 mm (2)
6	leaflet's upper surface pubescence	smooth (0)	scanty (1)	copious (2)
7	leaflet's lower surface pubescence	smooth (0)	scanty (1)	copious (2)
8	petiole size	1/3 length of leaf (0)	1/5 length of leaf (1)	
9	spinescence	leaflet rachises nonindurated (0)	rachises indurated (1)	
10	length of stem	stem less than 4 cm (0)	stemless or more than 4 cm stem (1)	
11	stipule texture	foliage or becoming green (0)	scarious (1)	
12	stipules	all free (0)	1-2 connate (1)	more than 2 mm connate (2)
13	presence of hairy Stipule	present (0)	absence (1)	
14	stipule shape	linear or triangulate (0)	ovate (1)	
15	stipule size	less than 6 mm (0)	between 6-15 mm (1)	greater than 15 mm (2)
16	inflorescence type	axillary, loose and short raceme (1-4fls) short peduncle (0)	axillary and dense raceme, short peduncle (1)	terminal and dense raceme, short peduncle (2)
17	length of pedicel	less than 2 mm long (0)	between 2mm and 5 mm long (1)	more than 5 mm long (2)
18	calyx shape	campanulate (0)	broad tubular and inflated (1)	tubular and gibbous (2)
19	presence of keel teeth	absence (0)	present (1)	
20	presence of hairy stigma	absence (0)	present (1)	
21	stipe length	none or less than 2 mm long (0)	more than 2 mm long (1)	
22	valve texture	papery (0)	not stiff, leathery (1)	stiff, leathery (2)
23	valvis pubescence	smooth (0)	dense longe hair (1)	scanty short hair (2)
24	valvis surface	smooth or faintly reticulate or nerved (0)	coarsely reticulate (1)	
25	fruit septum	unilocular (0)	semibilocular (1)	bilocular (2)
26	upper suture of fruit shape	flattened (0)	grooved (1)	carinate (2)
27	lower suture of fruit shape	flattened (0)	grooved (1)	
28	fruit beak length	more than 3 mm long (1)	none or less than 3 mm long (0)	
29	fruit cross-section	doris-ventrally compressed (0)	lateral compression (1)	

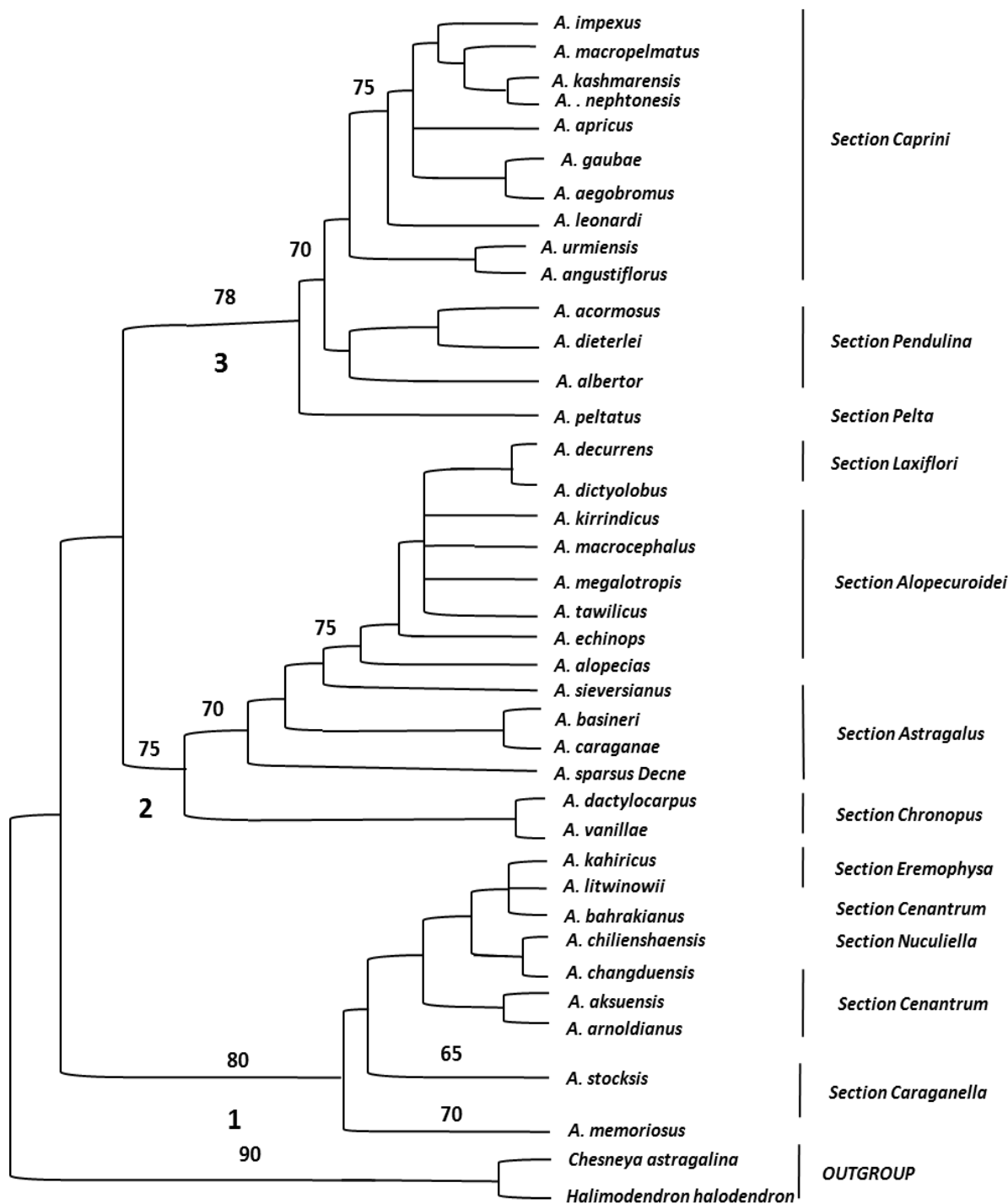
به طور واضحی دارای شیار می‌شوند، متمایز می‌شود، لذا تک‌نیا شدن این شاخه امری دور از انتظار به نظر نمی‌رسد.

گونه‌های این بخشه‌های همگن *Alopecuroidei Astragalus* و *Laxiflori* از نظر ریخت‌شناسی توسط وجود گل‌های زرد، کاسه کم و بیش باد کرده در هنگام میوه و لگوم دو حجره‌ای متمایز می‌شوند. هرچند بخشه *Alopecuroidei* به واسطه ویژگی‌های گل‌آذین، بخشه‌ای هتروژن تصور می‌شد (Goncharov et al., 1965) اما تمام نمایندگان گروه‌های گونه‌ای آن، در این آنالیز و آنالیز قبلی در یک شاخه قرار می‌گیرند (Kazempour Osaloo et al., 2003; Riahi et al., 2011).

شاخه *Astragalus+Alopecuroidei+Laxiflori* به عنوان یک گروه تک نیا با وجود ساقه رشد یافته و صفات پیشرفته مشترک

در درون نمایندگان بخشه *Cenantrum* و بخشه *Eremophysa* قرار می‌گیرد (Podlech & Zarre 2013). بنابراین به نظر می‌رسد باید مرز میان بخشه‌های *Eremophysa* و *Nuculiella*، *Cenantrum*، *Caraganella* مورد بازنگری قرار گیرد.

بخشه *Chronopus* در این مطالعه همسو با مطالعات سیستماتیک مولکولی به صورت یک گروه تک نیا بوده و تشکیل گروه خواهری نسبت به بخشه‌های *Alopecuroidei Astragalus* و *Laxiflori* را می‌دهد (Riahi et al., 2011). شاخه *Chronopus* به عنوان یک گروه تک نیا با صفات پیشرفته مشترک میوه شامل: لگوم خطی و کشیده و دو حجره‌ای کامل، کفه‌های چرمی سفت که فاقد کرک هستند و هنگام خشک شدن

شکل ۱- درخت مرکزی مطلق ۷۰٪ majority rule حاصل از آنالیز MP اطلاعات ریخت شناسی.

Fig. 1. Seventy percent majority rule consensus tree derived from MP analysis of the morphological characters.

Astragalus *Alopecuroidei* و *Laxiflori* و همچنین *Eremophysa* و *Nuculiella*، *Cenantrum*، *Caraganella* کاملاً مشهود به نظر می‌رسد. بر طبق عقیده ما دلیلی برای باقی ماندن سه بخش به صورت مجزا وجود ندارد. اعضاء زیر بخش *Astragalus* و بخش‌های *Laxiflori* و *Alopecuroidei* به نظر یک دودمان یا بخش می‌رسند.

میوه شامل: لگوم کروی تا بیضوی و دو حجره‌ای کامل، کفه‌های چرمی پوشیده از کرک‌های بلند همراه با کرک‌های کوتاه و متراکم مشخص می‌شود. این درجه از تضاد میان آنالیزهای تبارزایی و طبقه‌بندی‌های سنتی و مرزبندی‌های بین بخش‌های نشان دهنده مشکلات موجود در طبقه‌بندی‌های حاضر است. طبق این بررسی، نیاز به یک بازنگری در طبقه‌بندی بخش‌های

REFERENCES

- Bagheri, A., Mahmoodi, M. and Maassoumi, A. A.** 2019. The distribution patterns of *Astragalus* sect. *Hypoglottidei* DC. (Fabaceae) in Iran. – Nova Biol. Reperta 6: 320-325.
- Boissier, E.** 1872. Flora orientalis. vol. 2: 205-498. – Geneva, H. Georg, Switzerland.
- Bunge, A.** 1868. Generis Astragali species gerontogae. 11: 1-140. – Mem. Acad. Imp. Sci. Saint Petersburg.
- Bunge, A.** 1869. Generis Astragali species gerontogae. 15: 1-254. – Mem. Acad. Imp. Sci. Saint Petersburg.
- Ghahremaninejad, F., Ataei, N. and Nejad Falatoury, A.** 2017. Comparison of angiosperm flora of Afghanistan and Iran in accordance with APG IV system. – Nova Biol. Reperta 4: 73-97. (In Persian)
- Goncharov, N.F., Borisova, A.G., Gorshkova, S.G., Popov, M.G. and Vasilchenko, I.T.** 1965. *Astragalus*. – In: Komarov, V.L. & Shishkin, B.K. (eds.). Flora of the U.S.S.R. 12: 1-918. – Smithsonian Institution and the National Science Foundation, Washington, D.C.
- Kazempour Osaloo, S., Maassoumi, A.A. and Murakami, N.** 2003. Molecular systematics of the genus *Astragalus* L. (Fabaceae): phylogenetic analyses of nuclear ribosomal DNA internal transcribed spacers and chloroplast gene *ndhF* sequences. – Plant Syst. Evol. 242: 1-32.
- Lock, J.M. and Simpson, K.** 1991. Legumes of west Asia: a check-list. – Royal Botanic Gardens, Kew, London.
- Lock, M. and Schrire, B.D.** 2005. Galegeae. – In: Lewis, G.P., Schrire, B.D., Mackinder, B.A. and Lock, M. (eds.): Legumes of the world, 475-481. – Royal Botanic Gardens, Kew, London.
- Maassoumi, A.A.** 1998. *Astragalus* L. in the old world, check-list. – RIFR, Tehran, 617 pp.
- Maassoumi, A.A.** 2003. Papilionaceae (*Astragalus* I) – In: Assadi, M. et al. (eds.): Flora of Iran, No. 43. – RIFR, Tehran, 386pp.
- Podlech, D.** 1982. Neue aspekte zur evolution und gliederung der gattung *Astragalus* L. 18: 359-378. – Mitteilungen Botanische Staatssammlung München.
- Podlech, D.** 1994. Revision der altweltlichen annuellen Arten der Gattung *Astragalus* L. (Leguminosae). – Sendtnera 2: 39-170.
- Podlech, D. and Zarre, S.** 2013. A taxonomic revision of the genus *Astragalus* L. (Leguminosae) in the Old World. – Naturhistorisches Museum Wien-Austria.
- Riahi, M., Zarre, S., Maassoumi, A.A., Kazempour Osaloo, S. and Wojciechowski, M.F.** 2011. Towards a phylogeny for *Astragalus* section *Caprini* (Fabaceae) and its allies based on nuclear and plastid DNA sequences. – Plant Syst. Evol. 293: 119-133.
- Sanderson, M.J.** 1991. Phylogenetic relationships within North American *Astragalus* L. (Fabaceae). – Syst. Bot. 16: 414-430.
- Swofford, D.L.** 2002. Phylogenetic analysis using parsimony (* and other methods) version 4.0 Beta 10. Sinauer Associates, Sunderland.

در این مطالعه بخش‌های *Pendulina* و *Caprini*، *Pelta* به صورت تک نیا قرار می‌گیرند. در ابتدا تصور می‌شد *Caprini* بسیار نزدیک به بخش‌های *Eremophysa*، *Alopecuroidei* و *Laxiflora* (Agere-krichhoff, 1976) است و *Astragalus* سپس مشخص شد *Caprini* بسیار نزدیک به بخش‌های *Astragalus* و *Aegacantha* است (Podlech, 1999). اطلاعات کنونی ما نشان دهنده ارتباط نزدیک بخش‌های *Pelta* و *Pendulina* با بخش *Caprini* است. بخش *Pendulina* تشکیل یک گروه تک نیا، به عنوان گروه خواهری برای *Caprini* را داده است. بنابراین به نظر می‌رسد، مرزهای ریخت‌شناسی برای جدایی این بخش‌ها به درستی نشان دهنده روابط تکاملی آن‌ها باشد.

سپاسگزاری

نگارندگان مراتب سپاس خود را از دکتر فرخ قهرمانی‌نژاد برای پیشنهادات بسیار ارزنده و همچنین در اختیار گذاشتن نمونه‌های هرباریومی و اطلاعات منتشر نشده بیان می‌دارند.

Taeb, F., Zarre, S., Podlech, D., Tillich, H.J., Kazempour Osaloo, S. and Maassoumi, A.A. 2007. A contribution to the phylogeny of annual species of *Astragalus* (Fabaceae) in the Old World using hair micromorphology and other morphological characters. – Feddes Rep. 118: 206-227.

Wojciechowski, M.F., Sanderson, M.J. and Hu, J.M. 1999. Evidence on the monophyly of *Astragalus* (Fabaceae) and its major subgroups based on nuclear ribosomal DNA ITS and chloroplast DNA *trnL* intron data. – Syst. Bot. 24: 409-437.

How to cite this article:

Riahi, M., Dast Barjan, S. and Jahani Seghale, N. 2020. Phylogeny of some species of *Astragalus* (Fabaceae) based on morphological data. – Nova Biol. Reperta 6: 505-512. (In Persian)

ریاحی، م.، دست برجن، س. و جهانی سه قلعه، ن. ۱۳۹۸. فیلوژنی برخی گونه‌های گون (تیره باقلانیان) بر اساس اطلاعات ریخت شناسی. – یافته‌های نوین در علوم زیستی ۶: ۵۰۵-۵۱۲.